

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
45 732/2009-606/X.vyř.

Praha
3. března 2010

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 107 odst. 10 a ustanovení § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení čj. 45 732/2009-606 zahájeném dne 21. 5. 2009 na návrh navrhovatele, spol. Vodafone Czech Republic a.s., IČO: 257 88 001, se sídlem Vinohradská 67, Praha 10, proti odpůrci, spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s., IČO: 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, ve věci sporu o zaplacení ceny za přenesení mobilních telefonních čísel za období od ledna 2006 do července 2008, a to částky ve výši 53 983 638,38 Kč včetně DPH s příslušenstvím této pohledávky a náklady řízení, toto

rozhodnutí:

- I. Podle ustanovení § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci zaplatit za přenesená telefonní čísla v období od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2008 v části vyhovuje tak, že odpůrce je povinen uhradit navrhovateli částku 24 360 531,45 Kč vč. DPH s příslušenstvím v podobě zákonného úroku z prodlení ve výši 9,25 % ročně od 14. 3. 2009 do 30. 6. 2009, 8,50% ročně od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009, dále 8 % ročně od 1. 1. 2010 do vydání tohoto rozhodnutí, a dále za dobu ode dne následujícího po dni vydání tohoto rozhodnutí do zaplacení pak roční úrok z prodlení ve výši roční úrokové sazby, která odpovídá v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, a to do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.
- II. Podle ustanovení § 141 odst. 7 správního řádu se zbývající část návrhu navrhovatele, která se týká povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli částku 29 623 106,93 Kč vč. DPH s příslušenstvím, zamítá.
- III. Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích se náhrada nákladů řízení žádnému účastníku nepřiznává.

Odůvodnění:

Dne 21. 5. 2009 bylo na návrh navrhovatele u správního orgánu zahájeno sporné správní řízení čj. 45 732/2009-606 o povinnosti odpůrce zaplatit navrhovateli cenu za přenesení mobilních telefonních čísel za období od ledna 2006 do července 2008, pro vyloučení pochybností se jedná o období od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2008 (dále také jako „Předmětné období“), a to částky ve výši 53 983 638,38 Kč včetně DPH s příslušenstvím této pohledávky a náklady řízení.

Navrhovatel zaslal odpůrci dopisem ze dne 7. 1. 2009 daňový doklad – fakturu č. 99020381, na základě které žádal doplacení plné úhrady nákladů na přenos mobilních telefonních čísel, která byla přenesena ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce za Předmětné období, v celkové výši 53 983 638,38 Kč včetně DPH. K daňovému dokladu pak navrhovatel, dle svého tvrzení, přiložil kalkulace, podle kterých došel k účtované částce, tj. uskutečněné jednotky portací vynásobené jednotkovou cenou, kterou navrhovatel vyčíslil na 809,- Kč. Ve zmíněném dopise uvedl, že vycházel z principů uvedených v rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „ČTÚ“). Na tuto žádost odpůrce odpověděl navrhovateli dopisem ze dne 11. 2. 2009, v němž uvedl, že vrací navrhovateli daňový doklad – fakturu (vrubopis) č. 99020381 vystavený dne 7. 1. 2009 znějící na částku 53 983 638,38 Kč včetně DPH za službu přenesení telefonních čísel v rámci veřejných mobilních komunikačních sítích (dále také jako „MNP“) za Předmětné období. Jako důvod vrácení odpůrce uvedl, že má za to, že za výše uvedené období jsou vyrovnány veškeré závazky vůči navrhovateli. Dále uvedl, že tato služba za Předmětné období byla uhrazena na základě navrhovatelem platně vystavených daňových dokladů (faktur) dne 16. 12. 2008, a to v celkové částce 4 175 028,33 Kč včetně DPH. Odpůrce dále uvádí, že z tohoto důvodu současně vrátil navrhovateli dobropis č. 99070005 vystavený dne 7. 1. 2009 znějící na částku 2 024 009,12 Kč za službu přenesení telefonních čísel v rámci MNP za Předmětné období.

Odpůrce ve svém dopise adresovaném navrhovateli ze dne 11. 2. 2009, jež je součástí spisu, dále uvedl, že v rámci správního řízení vedeného správním orgánem o určení ceny za službu MNP čj. 875/2006-610/XXI. vyř. ze dne 25. 3. 2008, ve znění rozhodnutí ČTÚ čj. 39 810/2008-603 ze dne 3. 7. 2008, navrhovatelem uplatňovaná a vyúčtovaná cena nebyla odpůrcem zpochybněna, proto odpůrce požadovanou částku ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH dle jeho tvrzení uhradil dne 16. 12. 2008.

Navrhovatel k tomu uvádí, že z dopisu odpůrce ze dne 11. 2. 2009 a s ohledem na řadu vyjádření odpůrce v jiném řízení vedeném správním orgánem (čj. 92 152/2008-606) má navrhovatel za to, že není pochyb o vůli odpůrce výše uvedenou navrhovatelem požadovanou částku v tomto správním řízení neuhradit.

K námitkám odpůrce ohledně skutečnosti, že navrhovatel vystavil dobropis k fakturám založeným na kalkulaci jednotkové ceny 65,- Kč (jednoduchá objednávka) respektive 100,- Kč (komplexní objednávka) a následně vydal fakturu vystavenou na základě jednotkové ceny 809,- Kč za přenesené telefonní číslo, navrhovatel uvádí, že těmito novými fakturami byla doučtována zbylá část pohledávky navrhovatele z titulu poskytování služeb přenesení telefonního čísla v Předmětném období v situaci, kdy je zřejmé, že dohody o vzájemné symetrické jednotkové ceně 65,- Kč účtované jak ze strany navrhovatele, tak ze strany odpůrce, nebylo dosaženo. Dle tvrzení navrhovatele je právním titulem předmětného nároku uplatněného v tomto řízení přenesení všech telefonních čísel ze sítě navrhovatele jako opouštěného operátora do sítě odpůrce jako přejímajícího operátora v Předmětném období. Skutečnost, že navrhovatel vyúčtoval nejprve část svého nároku a později jeho zbytek, není, dle tvrzení navrhovatele, z tohoto pohledu omezujícím faktorem ve vztahu k povinnosti odpůrce uhradit tuto pohledávku v plné výši.

Pokud jde o jednotkovou výši úhrady za přenesené číslo, navrhovatel uvádí, že výše ceny za přenesení telefonního čísla z jeho sítě do sítě odpůrce je mezi stranami sporná, a že cena nebyla pro Předmětné období nikdy projevem vůle smluvních stran učiněným v kvalifikované formě, tj. v tomto případě ve formě podepsaného písemného dodatku ke Smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 22. 3. 2001 (dále jen „Smlouva o propojení“) podepsaného oprávněnými osobami za obě strany, dohodnuta.

Ke skutečnostem tvrzeným navrhovatelem zaslal odpůrce správnímu orgánu své vyjádření ze dne 1. 7. 2009, v němž uvádí, že od počátku poskytování služby MNP navrhovatel tvrdil, že jeho cena je nákladově orientovaná, a že stejně nízkou cenu, resp. náklady, musí mít i odpůrce a naprosto odmítal argumenty o ceně zahrnující efektivně a účelně vynaložené náklady, zajišťující návratnost investic a zohledňující též příslušná rizika, tj. neuznával existenci žádných dalších nákladů vstupujících do kalkulace ceny odpůrce a důrazně prosazoval princip cenové reciprocity. Odpůrce uvádí, že to bylo důvodem neuzavření Dodatku č. 6 ke Smlouvě o propojení, jehož návrh předal navrhovatel odpůrci dne 11. 11. 2005. Zmíněný návrh dodatku, dle svého tvrzení, odpůrce navrhovateli neodmítl, pouze trval na výši svých cen. Z toho odpůrce dovozuje, že zmíněný dodatek nebyl uzavřen ne proto, že by obě ceny, tj. cena navrhovatele i cena odpůrce byly stranami neakceptovatelné, ale z důvodu, že spornou byla pouze cena požadovaná odpůrcem a skutečnost, že nebyla splněna podmínka navrhovatele o zmíněné reciprocitě. Odpůrce dále tvrdí, že na zbývající ustanovení návrhu Dodatku č. 6 je proto třeba hledět jako na nesporná a zejména, že dohoda o ceně navrhovatele vznikla neodmítnutím návrhu odpůrcem konkludentně. Odpůrce dále poukazuje na to, že navrhovatel po celé Předmětné období odpůrci účtoval za služby v souvislosti s přenesením telefonních čísel původní ceny uvedené v návrhu Dodatku č. 6. Odpůrce dále uvádí, že ceny navrhovatele akceptoval a faktury navrhovateli nevracel. Proto má odpůrce zato, že ceny navrhovatele byly po celé zmíněné období nesporné.

Odpůrce ke skutečnosti, že navrhovatel změnil nákladovou kalkulaci svojí ceny, kdy místo původních 65,- Kč za jednoduchou objednávku nyní požaduje 809,- Kč, uvádí, že navrhovatel prvotní nákladovou kalkulaci, která prokazovala výši jeho ceny za služby v souvislosti s přenesením telefonního čísla, předložil správnímu orgánu dne 7. 2. 2006, a to v rámci správního řízení čj. 875/2006-610 ve věci sporu o uzavření dodatku ke Smlouvě o propojení. Dále odpůrce uvádí, že později, v rámci téhož správního řízení čj. 875/2006-610, navýšil navrhovatel vyčíslení svých nákladů na přenesení jednoho telefonního čísla na 423,- Kč a v rámci tohoto správního řízení se navrhovatel domáhá po odpůrci úhrady 809,- Kč/číslo. Vzhledem ke skutečnosti, že výše uvedené správní řízení čj. 875/2006-610 probíhalo v období, které je předmětem současného sporu, považuje odpůrce cenu 809,- Kč za další cenu stanovenou účelově, která nemůže být podložena skutečnými náklady navrhovatele.

Odpůrce dále tvrdí, že tvrzení navrhovatele, že odpůrci předložil novou nákladovou kalkulaci není pravdivé, neboť v návrhu na zahájení tohoto správního řízení předložil navrhovatel tabulku, kde k jednotlivým počtům přenesených čísel přiřadil novou jednotkovou cenu 809,- Kč a uvedené položky vynásobil s tím, že takto navrhovatel činí po více než roce, kdy účtoval cenu původní. Z čeho se nová jednotková cena skládá, navrhovatel dle tvrzení odpůrce, však nikde neuvedl a odpůrce výslovně nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že vyúčtoval nejprve část svého nároku a později jeho zbytek, dále s tím, že navrhovatel novými fakturami doúčtoval zbylou část své pohledávky z titulu poskytování služeb přenesení telefonního čísla v Předmětném období v situaci, kdy je zřejmé, že dohody o vzájemné symetrické jednotkové ceně 65,- Kč účtované jak ze strany navrhovatele, tak ze strany odpůrce, nebylo dosaženo, z čehož podle tvrzení odpůrce plyne, že navrhovatel váže poskytování jedné služby na poskytování služby druhé, resp. tím pozměňuje výši svých nákladů.

Odpůrce dále ve svém vyjádření odkazuje také na tvrzení a důkazy, které již správnímu orgánu předložil, a které jsou součástí spisového materiálu paralelně probíhajícího správním řízení čj. 92 152/2008-606 a navrhuje, aby s ohledem na jím zmíněné skutečnosti správní orgán návrh navrhovatele v plném rozsahu zamítl.

Navrhovatel se ke skutečnostem tvrzeným odpůrcem vyjádřil v replice navrhovatele na vyjádření odpůrce ze dne 2. 7. 2009 a ze dne 28. 7. 2009, jež byla správnímu orgánu doručena dne 30. 7. 2009, kde ve věci vzniku dohody o ceně MNP z jeho sítě do sítě odpůrce odkazuje na svou argumentaci správnímu orgánu i odpůrci známou z jiného správního řízení vedeného správním orgánem o nároku odpůrce a dále konstatuje, že smlouva o zajištění přenositelnosti čísla musí být součástí Smlouvy o propojení (dle čl. 17 odst. 2 opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, ve znění pozdějších změn), proto nedošlo-li k uzavření písemného dodatku ke Smlouvě o propojení (dle ustanovení § 80 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích), nelze, dle tvrzení navrhovatele, hovořit o vzniku jakékoliv dohody týkající se přenositelnosti mobilních čísel (ani konkludentní), a proto argumentace ohledně spornosti či nespornosti (jakékoliv) ceny není relevantní.

K tomu navrhovatel dodává, že i kdyby byla cena původně požadovaná navrhovatelem nesporná, žádná právní překážka navrhovateli nebrání v tom, aby po odpůrci požadoval zpětně doplacení skutečné hodnoty přenesených čísel a na straně odpůrce není žádná právní skutečnost, která by jej povinnosti zaplatit skutečnou cenu přenesených čísel zbavovala. Dále navrhovatel konstatuje, že při své kalkulaci ceny MNP v Předmětném období vycházel z jiné metodiky, než která byla nakonec pravomocně uplatněna správním orgánem v řízeních čj. 4 674/2006-611 a čj. 875/2006-610, tzn. požadoval-li tedy navrhovatel – až do pravomocných rozhodnutí stanovujících cenu MNP – konzistentně jednu cenu a přednášel argumenty v její prospěch, nemůže navrhovateli, dle jeho tvrzení, být k újmě, že vycházel z jiné metodiky, než která byla nakonec uplatněna ze strany regulátora. Navrhovatel naopak poukazuje na to, že je logické, aby svou cenu v souladu s principy stanovenými regulačním úřadem přehodnotil a její výši upravil.

Navrhovatel dále uvádí, že právním titulem pro jeho nárok je vedle skutečného přenesení čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce i právo navrhovatele přímo zakotvené v ustanovení § 34 a ustanovení § 56 zákona o elektronických komunikacích, a sice žádat cenu odrážející náklady přenositelnosti a tomu odpovídající povinnost odpůrce takovou cenu zaplatit.

Pokud jde o samotnou výši ceny navrhovatel tvrdí, že jak uvedl odpůrci v dopise ze dne 7. 1. 2009, byla vypočítána v souladu s principy uvedenými v pravomocných rozhodnutích správního orgánu stanovujících cenu MNP.

K tomu navrhovatel dodává, že správní orgán uplatnil dvě různé metody pro výpočet ceny MNP — v řízení čj. 4 674/2006-611 uplatnil v pravomocném rozhodnutí vzorec, kdy na straně čitatele byly náklady související s danou službou a ve jmenovateli pak podíl 5,8% z účastnické báze ke dni 31. 12. 2005. V jiném řízení čj. 875/2006-610 pak správní orgán uplatnil odlišný způsob určení jmenovatele - počet účastníků skutečně využívajících možnost přenositelnosti v každé jednotlivé síti. Navrhovatel považuje první způsob za přijatelnější z pohledu hospodářské soutěže, proto pro svou kalkulaci ceny 809,- Kč/portace využil metodiku uvedenou v prvním zmíněném řízení. Kalkulaci provedenou v řízení čj. 875/2006-610 považuje navrhovatel za protisoutěžní z toho důvodu, že dle použitého vzorce cena MNP závisí na skutečném počtu přenesených čísel z dané sítě, a to navíc takovým způsobem, že čím méně čísel je přeneseno, tím je cena vyšší. Přitom počet skutečně přenesených čísel dle tvrzení navrhovatele ze své sítě má mobilní operátor ve své moci ovlivnit — ať už uzavíráním smluv na dobu určitou nebo retenčními nabídkami.

Odpůrce reagoval na předchozí vyjádření navrhovatele ve svém Doplnění vyjádření odpůrce ze dne 7. 9. 2009, ve kterém odmítá tvrzení navrhovatele o dvou metodikách výpočtu předmětné ceny uplatněné správním orgánem, a trvá na tom, že navrhovatel svojí cenu za přenesení stanovil v průběhu sporu minimálně čtyřikrát, proto nespátňuje důvod ve změnách metodiky výpočtu ze strany správního orgánu, ale v měnících se záměrech navrhovatele. Postupné navyšování předmětné ceny považuje odpůrce za účelové a zásadně jej odmítá.

Odpůrce se dále vyjádřil k tvrzení navrhovatele: „...právním titulem pro jeho nárok je ... žádat cenu odrážející náklady přenositelnosti...“, tak, že právní titul navrhovatele odpůrce nikdy nezpochybňoval. V Předmětném období probíhalo poskytování i účtování služeb souvisejících s přenositelností čísel mezi účastníky řízení, dle tvrzení odpůrce, v řádném, zákonu neodporujícím režimu. Na základě vynaložených nákladů za poskytnuté služby související s přenositelností čísel za Předmětné období vystavil navrhovatel odpůrci faktury, které dle svého tvrzení odpůrce uhradil, účtované ceny nerozporoval a tím svoje závazky splnil. Z uvedených důvodů tedy odpůrce nesouhlasí s cenou požadovanou navrhovatelem a svoje tvrzení podporuje také tím, že metodika správního orgánu, na kterou navrhovatel odkazuje v rámci tohoto správního řízení, nebyla v Předmětném období ještě účastníkům řízení známa a s jejím, dle tvrzení odpůrce, „retroaktivním“ uplatňováním nesouhlasí.

Dne 19. 10. 2009 se uskutečnilo u správního orgánu ústní jednání účastníků řízení s následujícími závěry.

Účastníci řízení si odsouhlasili, že údaje o počtu skutečně přenesených telefonních číslech registrovaných v databázi CNPAC považují za nesporné a odpovídající skutečnosti.

Odpůrce se zavázal vyjádřit se k údajům o počtu přenesených telefonních čísel, které předložil navrhovatel z databáze CNPAC do 26. 10. 2009, pokud s předloženými údaji nebude souhlasit.

Odpůrce dále uvedl, že vedení celého správního řízení je bezpředmětné, neboť původně požadované ceny za přenesení telefonního čísla byly uhrazeny v takovém rozsahu, jak byly účtovány navrhovatelem.

Navrhovatel s takovýmto tvrzením nesouhlasí s tím, že jejich uhrazování nikdy neproběhlo na základě jakékoli smlouvy, resp. uzavřeného dodatku ke Smlouvě o propojení a dále se v této věci odkázal na dřívější argumentaci v tomto řízení a ve správním řízení čj. 92 152/2008-606 a zopakoval, že trvá na svém návrhu v celém rozsahu.

Účastníci řízení na výzvu správního orgánu nenavrhlí jiné důkazy, než ty, které byly již založeny ve spisu, a které jsou jim známy.

Zároveň po ukončení ústního jednání měli účastníci řízení možnost seznámit se s podklady shromážděnými správním orgánem před vydáním rozhodnutí. Odpůrce nevyužil možnosti seznámit se s podklady shromážděnými před vydáním rozhodnutí, pouze požadoval umožnit vyjádřit se k podkladům vloženým do spisu po 19. 10. 2009 (po ústním jednání).

Odpůrce ve stanovené lhůtě nerozporoval počty skutečně přenesených telefonních čísel, které předložil navrhovatel z databáze CNPAC.

* * *

Správní orgán při posuzování předmětné věci vycházel kromě podkladů předložených účastníky řízení, ze zákona o elektronických komunikacích, z opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, z podkladů shromážděných v tomto správním řízení čj. 45 732/2009-606, dále z podkladů nashromážděných v průběhu paralelně probíhajícího správního řízení

čj. 92 152/2008-606, které jsou známy oběma účastníkům, dále z pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI. vyř. a čj. 39 810/2008-603.

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující.

Podle ustanovení § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc rozhodnout v tomto správním řízení o předloženém návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor, který se týká plnění zákonné povinnosti, a to povinnosti uvedené v ustanovení § 34 zákona o elektronických komunikacích, kde je stanovena povinnost podnikatelům zajišťujícím veřejnou telefonní síť přenést telefonní číslo, pokud si o to účastník veřejné telefonní sítě požádá a dále z ustanovení § 55 odst. 1 téhož zákona, kdy podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle ustanovení § 34 zákona o elektronických komunikacích, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány.

Jak je uvedeno v ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky řízení navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správnímu orgánu je známo a prokazují to i vyjádření účastníků řízení, že se navrhovatel s odpůrcem nedohodli na uzavření dodatku ke Smlouvě o propojení, kterým by si účastníci řízení dohodli i cenu za přenesené číslo, a proto bylo vedeno u správního orgánu správní řízení pod čj. 875/2006-610 o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení, a to zejména o určení výše ceny za přenesené číslo.

Navrhovatel nedoložil, že se s odpůrcem dohodl na způsobu úhrady a výpočtu ceny za přenesení čísla za období předcházející vydání pravomocného rozhodnutí správního orgánu ve správním řízení čj. 875/2006-610, nebo na jiném prozatímním řešení náhrady nákladů za přenesení čísla do doby vydání pravomocného rozhodnutí o ceně za přenesení čísla. Navrhovatel ani neprokázal, že cena za přenesené telefonní číslo ve výši 809,- Kč, kterou požadoval uhradit po odpůrci za Předmětné období za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, dodatečně vyúčtovaná daňovým dokladem – fakturou číslo: 99020381, je/byla nákladově orientovaná ve smyslu ustanovení § 55 zákona o elektronických komunikacích a obsahuje náklady vynakládané na přenesení telefonního čísla v souladu s opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3.

Teprve pravomocné rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř., potvrzené rozhodnutím správního orgánu II. stupně čj. 39 810/2008-603, stanovilo ceny za přenesení telefonního čísla (na základě tzv. jednoduché objednávky), a to ve výši 418,- Kč bez DPH za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a 524,- Kč bez DPH za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. V odůvodnění výše uvedeného pravomocného rozhodnutí je uveden i způsob výpočtu ceny pro případ přenesení větší skupiny čísel (několika čísel) najednou, na základě tzv. komplexní objednávky, za použití následujících vzorců:

náklady na hromadnou portaci (pro přenesení čísel na základě komplexní objednávky ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce) = náklad společný, tj. 34,- Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 384,- Kč) bez DPH,

náklady na hromadnou portaci (pro přenesení čísel na základě komplexní objednávky ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele) = náklad společný, tj. 100 Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 424,- Kč) bez DPH.

K ceně, kterou správní orgán určil v tomto rozhodnutí, je dále v souladu s čl. IX. odst. 1 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, nutno připočíst DPH ve výši 19%.

Uvedené ceny byly zjištěny na základě předložených kalkulací účastníky řízení, které následně správní orgán prověřil a upravil podle principů jednotné metodiky pro přenositelnost telefonních čísel se zohledněním konkrétních postupů při zpracování objednávky u každého účastníka řízení. Správní orgán v uvedených rozhodnutích podrobně zdůvodnil, jak dospěl k uvedeným cenám za službu přenesení telefonního čísla, proto se správní orgán v tomto správním řízení plně odvolává na odůvodnění výše uvedených cen za přenesení telefonních čísel, jak je uvedeno v pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. a čj. 39 810/2008-603.

K cenám stanoveným správním orgánem v pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI. vyř. je třeba zdůraznit, že tyto ceny se vztahují k pětiletému období, počínaje zavedením služby přenositelnosti čísel na trh, konkrétně k období let 2006 až 2010. Správní orgán z tohoto předpokladu vycházel při stanovení sporných cen. V použitém obecném vzorci je počítáno s pětiletým obdobím jak z hlediska počtu přenesených čísel, tak z hlediska vynaložených nákladů. Takto vypočtené ceny jsou průměrné, jsou relevantní k pětiletému období a pokrývají započtené náklady roku 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010. Principem tohoto výpočtu je, že za období pěti let, v souvislosti s návratností vynaložených investičních nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávek včetně provozních nákladů, budou operátorovi uhrazeny všechny započtené náklady tržbami.

V pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI. vyř. je uvedeno, že: „*správní orgán při výpočtu nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávky vycházel z obecného vzorce, kde se součet efektivně a účelně vynaložených nákladů včetně nákladů vloženého kapitálu k zajištění přiměřeného zisku vynaložených na zpracování objednávky na přenesení čísla, tj. pouze přírůstkové náklady, dělí počtem přenesených čísel za posuzované období 5 let.*

V čitateli jsou přírůstkové náklady související se zpracováním objednávek, tj. provozní náklady a náklady na technické zabezpečení zpracování objednávek podle procesů uvedených v jednotlivých bodech čl. 11 opatření vynaložené za období pěti let. Do výpočtu nejsou zahrnuty náklady, které vstupují do služeb, pro které je specifikovaná cena v čl. 12 písm. b) a c) respektive v čl. 14 a 15 opatření, tj. vyhledání a správné směrování přeneseného čísla, náklady společného řešení včetně nákladů decentralizované části společného řešení a další náklady, které nesouvisí se zpracováním objednávky na přenesení čísla k jinému mobilnímu operátorovi.

Ve jmenovateli je uveden počet přenesených čísel v souvislosti s návratností vynaložených investic za období pěti let, který je vypočten jako pětinasobek skutečného počtu přenesených čísel za rok 2006.“

V této souvislosti správní orgán upozorňuje, že stejným výpočtem bylo postupováno pro stanovení sporných cen u všech mobilních operátorů ve správních řízeních vedených u správního orgánu ve věci sporu o cenu za přenesení čísla.

Z logiky věci pak musí uvedené ceny za přenesení telefonního čísla platit po dobu pěti let - od počátku roku 2006 do konce roku 2010, což zahrnuje i Předmětné období, tj. období od začátku ledna r. 2006 (od zahájení poskytování služby) do konce července r. 2008. Tudíž jediná platná cena za službu přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce byla stanovena správním orgánem až v uvedeném pravomocném rozhodnutí, a to tak, jak je popsána výše v tomto rozhodnutí, což je cena podstatně nižší, než kterou požaduje navrhovatel.

V této souvislosti správní orgán uvádí, že výše uvedené ceny si účastníci řízení sjednali až uzavřením Dodatku č. 10 ke Smlouvě o propojení dne 9. 2. 2009 s tím, že uvedené ceny za přenesení telefonního čísla na základě jednoduché objednávky ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a naopak jsou platné a účinné až od 1. 8. 2008. Přičemž si dále sjednali cenu za přenesení telefonních čísel tvořících komplexní objednávku ve stejné výši, jak je taktéž uvedeno výše v tomto rozhodnutí, s platností a účinností od 1. 8. 2008 pro přenesení ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, a od 1. 1. 2009 pro přenesení ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele.

Správní orgán pak v tomto rozhodnutí vycházel vzhledem k tomu, že nedošlo pro sporné období k uzavření dohody, z vysloveného právního názoru správního orgánu II. stupně v paralelně probíhajícím správním řízení čj. 92 152/2008-606 (před spojením řízení vedeno pod čj. 39 516/2008-606), které je známo oběma účastníkům, tj. zaměřil se na kompenzaci nákladů souvisejících s přenesením telefonních čísel od navrhovatele k odpůrci.

Tato kompenzace nákladů by podle názoru správního orgánu I. stupně také měla splňovat zároveň podmínku uvedenou v ustanovení § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, a to že by i tato kompenzace nákladů měla být nákladově orientovaná a měla by zahrnovat efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Zároveň tato kompenzace nákladů za přenesení telefonního čísla nemůže být vyšší než ceny, které byly správním orgánem stanoveny pravomocným rozhodnutím ve správním řízení vedeném pod čj. 875/2006-610 o uzavření dodatku ke Smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí.

S ohledem na již výše uvedenou skutečnost, že poskytování služby přenesení telefonního čísla je považováno ze strany účastníků řízení za službu úplatnou, je třeba se zabývat otázkou, kolik bylo skutečně přeneseno telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, aby bylo možno zjistit oprávněnost požadavku navrhovatele na úhradu ceny, resp. kompenzace nákladů za přenesení telefonního čísla, v Předmětném období. Tato kompenzace nákladů musí vycházet z nákladů za přenesení telefonního čísla, které navrhovateli vznikly, a zároveň zohlednit tu skutečnost, že k přenesení telefonního čísla došlo na základě jednoduché nebo komplexní objednávky.

Dohody o počtu skutečně přenesených čísel bylo dosaženo na ústním jednání dne 19. 10. 2009, kde se účastníci shodli na tom, že počet skutečně přenesených telefonních čísel bude vyplývat z databáze CNPAC. Na základě této dohody předložil navrhovatel na zmíněném ústním jednání správnímu orgánu konečný přehled o počtu skutečně přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, který vycházel z údajů z databáze CNPAC. Odpůrce jejich výši nerozporoval, tím doložený počet přenesených čísel odsouhlasil v souladu se závěry zápisu z ústního jednání dne.

Proto správní orgán postupoval v souladu s ustanovením § 141 odst. 4 správního řádu a vzal za svá zjištění shodná tvrzení účastníků o počtu přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce.

Částku, respektive částky, kompenzace nákladů jak jsou uvedeny výše v tomto rozhodnutí, která navrhovateli náleží za přenesení jednoho telefonního čísla na základě

jednoduché nebo komplexní objednávky, respektive několika čísel na základě komplexní objednávky, správní orgán odvodil z výroku pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. a z jeho odůvodnění. Výpočet ceny za přenesení telefonního čísla (telefonních čísel) v uvedeném pravomocném rozhodnutí správního orgánu vychází z předpokladu, že došlo skutečně k přenesení telefonního čísla, což je v souladu s příslušným opatřením obecné povahy a i s ustanovením § 34 zákona o elektronických komunikacích.

Jak bylo uvedeno výše, náklady na zpracování komplexní objednávky jsou rozdílné od zpracování jednoduché objednávky. Má-li proto správní orgán kompenzovat náklady za přenesená telefonní čísla v Předmětném období, musí vycházet z počtu skutečně přenesených telefonních čísel s rozlišením jednoduché a komplexní objednávky a počtu komplexních objednávek, na základě kterých bylo skutečně přeneseno alespoň jedno telefonní číslo.

Proto správní orgán při stanovení kompenzace nákladů za službu přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce vycházel pouze z počtů skutečně přenesených čísel v jednotlivých měsících. Tyto počty si účastníci řízení odsouhlasili podle údajů z databáze CNPAC, s rozlišením přenesení čísla na základě jednoduché a komplexní objednávky a počtu komplexních objednávek, na základě kterých bylo skutečně přeneseno alespoň jedno telefonní číslo takto:

Měsíce	Počet č. v jedn. objednávkách	Počet č. v kompl. objednávkách	Počet komplex. objednávek
I.06	75	2	1
II.06	755	540	80
III.06	1225	484	92
IV.06	987	498	89
V.06	1117	633	75
VI.06	1065	519	77
VII.06	979	213	50
VIII.06	1003	748	94
IX.06	1088	696	99
X.06	1410	589	98
XI.06	1487	475	87
XII.06	1365	675	116
I.07	1425	566	101
II.07	1271	484	92
III.07	1250	808	112
IV.07	1599	522	119
V.07	1673	899	181
VI.07	1717	616	136
VII.07	1361	992	158
VIII.07	1371	631	122
IX.07	1168	606	131
X.07	1793	907	169
XI.07	1730	580	125
XII.07	1502	537	95
I.08	1676	597	108
II.08	1435	425	91
III.08	1160	283	70
IV.08	1336	539	104

V.08	1334	433	84
VI.08	1475	524	106
VII.08	2218	461	99
Celkem	41050	17482	3161

K části I. výroku správní orgán uvádí, že z uvedeného přehledu počtu skutečně přenesených čísel na základě jednoduchých a komplexních objednávek a počtu komplexních objednávek, na základě kterých bylo skutečně přeneseno alespoň jedno telefonní číslo, vyplývá následující:

Celkový počet skutečně přenesených telefonních čísel na základě jednoduchých objednávek tak za Předmětné období činí 41 050 čísel, přičemž za každé takto přenesené telefonní číslo náleží navrhovateli kompenzace nákladů ve výši 418,- Kč bez DPH, tj. celkem 17 158 900,- Kč bez DPH, dále celkový počet skutečně přenesených telefonních čísel na základě komplexních objednávek za Předmětné období činí 17 482 čísel, přičemž za každé takto přenesené telefonní číslo náleží navrhovateli kompenzace nákladů ve výši 384,- Kč bez DPH, tj. celkem 6 713 088,- Kč bez DPH a dále celkový počet komplexních objednávek, na základě kterých bylo skutečně přeneseno alespoň jedno telefonní číslo za Předmětné období, činí 3 161 realizovaných komplexních objednávek, přičemž za každou takto realizovanou komplexní objednávku náleží navrhovateli kompenzace nákladů ve výši 34,- Kč bez DPH, tj. celkem 107 474,- Kč bez DPH. Dohromady tedy navrhovateli náleží částka ve výši 23 979 462,- Kč bez DPH, tj. po přičtení DPH ve výši 19% celková částka 28 535 559,78 Kč.

Odpůrce však prokazatelně navrhovateli uhradil dne 16. 12. 2008 částku ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce poskytnutou v Předmětném období. Navrhovatel prokazatelně vystavil dne 7. 1. 2009 dobropis č. 99070005 znějící na částku 2 024 009,12 Kč za službu přenesení telefonních čísel v rámci MNP za Předmětné období, ale neprokázal, že dobropisovanou částku odpůrci skutečně vrátil. Proto nemůže správní orgán kalkulovat s dobropisovanou částkou jako částkou skutečně vrácenou odpůrci. Z toho důvodu, že navrhovatel od odpůrce za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce již obdržel částku ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH, je nutno výše uvedenou celkovou částku ve výši 28 535 559,78 Kč včetně DPH ponížít o odpůrcem již uhrazenou částku ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH. Tudíž odpůrce je navrhovateli povinen uhradit zbývající částku ve výši 24 360 531,45 Kč včetně DPH.

Dále se správní orgán zabýval příslušenstvím pohledávky, jak jej ve svém návrhu uplatnil navrhovatel. Příslušenstvím pohledávky se ve smyslu ustanovení § 121 odst. 3 občanského zákoníku rozumí úroky, úroky z prodlení, poplatek z prodlení a náklady spojené s jejím uplatněním. V tomto správním řízení lze tedy za příslušenství pohledávky považovat pouze úrok z prodlení a náklady řízení, neboť ostatní formy příslušenství nejsou v tomto správním řízení relevantní. Náklady řízení, které navrhovatel výslovně uplatnil samostatně, se správní orgán bude zabývat níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V případě úroku z prodlení je nezbytné zabývat se otázkou, od kterého dne vzniká navrhovateli nárok na takovýto úrok z prodlení a jaká je jeho výše. Vzhledem k tomu, že navrhovatel plnil zákonnou povinnost, na niž neměl s odpůrcem uzavřenu smlouvu, resp. dodatek ke Smlouvě o propojení (což se stalo až uzavřením Dodatku č. 10 ke Smlouvě o propojení ze dne 9. 2. 2009), má navrhovatel nárok na zákonný úrok z prodlení v souladu s ustanovením § 369 a ustanovením § 369a obchodního zákoníku. Dále také navrhovatel správnímu orgánu prokázal, že daňový doklad – faktura (vrubopis) č. 99020381 byl doručen odpůrci nejpozději dne 11. 2. 2009, a to dopisem odpůrce ze dne 11. 2. 2009 ve věci

„vrácení dobropisu a vrubopisu“, ve kterém odpůrce konstatuje, že navrhovatelí vrací daňový doklad – fakturu (vrubopis) č. 99020381 vystavený dne 7. 1. 2009 znějící na částku 53 983 638,38 Kč včetně DPH, a to za službu přenesení telefonních čísel v rámci MNP, a tím potvrzuje, že tento daňový doklad mu byl řádně doručen. Proto v souladu s ustanovením § 369a odst. 2 písm. a) obchodního zákoníku vzniká navrhovatelí nárok na úhradu zákonného úroku z prodlení třicátým dnem od prokazatelného doručení relevantního daňového dokladu, tj. od 14. 3. 2009.

Ve výroku I. rozhodnutí uvedený zákonný úrok z prodlení je v souladu s ustanovením § 517 odst. 2 občanského zákoníku, ve spojení s nařízením vlády č. 142/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a jeho výše odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Ke lhůtě pro splnění povinnosti uložené v tomto rozhodnutí, kterou požadoval navrhovatel, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, správní orgán uvádí, že tato lhůta není v rozporu s právními předpisy a správní orgán ji považuje za přiměřenou ke splnění povinnosti uložené v tomto rozhodnutí.

K části II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že požadavku navrhovatele v částce 29 623 106,93 Kč včetně DPH s příslušenstvím nemohl vyhovět. Z toho v částce ve výši 25 448 078,60 Kč vč. DPH, protože navrhovatel požadoval vyšší částku, než jaká odpovídá kompenzaci nákladů za přenesení telefonní čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, a to 809,- Kč za přenesené číslo, a ve zbývajícím částce ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH proto, že tuto odpůrcem provedenou úhradu ve prospěch navrhovatele za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce poskytnutou v Předmětném období dne 16. 12. 2008, navrhovatel ve svém návrhu na zahájení řízení nezohlednil.

K části III. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že o návrhu navrhovatele na úhradu nákladů správního řízení za uhrazený správní poplatek rozhodoval v souladu s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, přičemž zkoumal poměr úspěšnosti navrhovatele ve správním řízení.

Je nutno uvést, že v tomto správním řízení byl navrhovatelem uhrazen správní poplatek ve výši 500 000,- Kč a k posouzení nároku přiznání náhrady nákladů řízení je nezbytné v souladu s rozhodovací praxí správního orgánu, která mj. vychází z rozhodnutí Ústavního soudu České republiky III. ÚS 455/01, posuzovat poměr úspěšnosti v předmětném správním řízení.

V tomto správním řízení ve věci sporu o zaplacení ceny za přenesení mobilních telefonních čísel v Předmětném období, a to částky ve výši 53 983 638,38 Kč včetně DPH s příslušenstvím a náhradou nákladů řízení byl navrhovatel úspěšný pouze v částce 24 360 531,45 Kč vč. DPH, což odpovídá 45,12576807 %, tj. méně než 50 %. Navrhovatel byl v tomto řízení tedy více neúspěšný než úspěšný. Z tohoto důvodu nelze navrhovatelí přiznat náhradu nákladů řízení za uhrazený správní poplatek. Jinou náhradu nákladů řízení navrhovatel ani odpůrce nepožadovali.

K dalším požadavkům/námitkám navrhovatele a odpůrce, ke kterým správní orgán ve svém rozhodnutí nepřihlédl, je třeba uvést následující.

K odkazu navrhovatele na pravomocné rozhodnutí čj. 4 674/2006-611, správní orgán uvádí, že obdobnou problematikou se zabývá také pravomocné rozhodnutí čj. 875/2006-610 v němž byla určena cena za přenesené číslo oběma účastníkům, a proto má přímou

relevanci k tomuto správnímu řízení, proto se správní orgán odkazuje na druhé z obou rozhodnutí.

K argumentu odpůrce, že navrhovatel odpůrci předložil novou nákladovou kalkulaci po více než roce, kdy účtoval cenu původní, správní uvádí, že to není v tomto správní řízení relevantním argumentem, neboť k promlčení jeho nároku nedošlo a ani nemohlo dojít. Navíc Dodatek č. 10 ke Smlouvě o propojení byl uzavřen až dne 9. 2. 2009 ze kterého plyne, že ani zde nebylo dosaženo dohody o ceně v Předmětném období a strany si mezi sebou ani nevytvořili běžnou obchodní praxi neboť mezi nimi dále trval spor.

K argumentu odpůrce ve vztahu k dodatku ke Smlouvě o propojení jež navrhovatel předložil odpůrci dne 11. 11. 2005, že takovýto dodatek nebyl uzavřen ne proto, že by obě ceny, tj. cena navrhovatele i cena odpůrce byly stranami neakceptovatelné, ale spornou byla pouze cena odpůrce a skutečnost, že nebyla splněna podmínka navrhovatele o zmíněné reciprocitě, což odpůrce podporuje svým stěžejním argumentem, že na zbývající ustanovení návrhu tohoto dodatku je třeba hledět jako na nesporné a zejména, že dohoda o ceně navrhovatele vznikla neodmítnutím návrhu odpůrcem konkludentně, správní orgán uvádí, že v žádném případě nelze konstatovat, že by cena byla dohodnuta konkludentně tím, že by ji pouze druhá smluvní strana nerozporovala. Podle ustanovení § 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, dohoda o ceně vznikne také tím, že kupující zaplatí bezprostředně před převzetím nebo po převzetí zboží cenu ve výši požadované prodávajícím, což se v tomto případě rozhodně nestalo. K zaplacení původně požadované ceny navrhovatelem došlo ze strany odpůrce až po zahájení paralelně probíhajícího správního řízení čj. 92 152/2008-606 tj. 16. 12. 2008, nikoli bezprostředně před nebo po poskytnutí služby. Navíc odpůrce by byl sám proti sobě, kdyby, jak vyplývá z jeho argumentace, byla z jeho strany přijata smlouva konkludentně tím, že ji neodmítl. V praxi by tato paradoxní situace znamenala, že každý, kdo by odpůrci zaslal jakýkoli návrh smlouvy, a odpůrce by jej neodmítl, by byl platně uzavřen. Z logiky věci lze proto předpokládat, že ani odpůrce nemůže mít zájem na tom, aby takovýmto způsobem uzavíral smlouvy navíc v rozporu s ustanovením § 44 odst. 1 občanského zákoníku. Občanský zákoník již ve své obecné části, konkrétně v ustanovení § 43c a násl., jako jeden ze základních principů uzavírání smluv stanoví, za jakých podmínek je přijat návrh smlouvy.

K dalším argumentům odpůrce vztahujícím se k ceně za přenesení telefonního čísla, kterou požaduje v tomto řízení navrhovatel, zejména z čeho se nová jednotková cena skládá, a že vyúčtoval nejprve část svého nároku a později jeho zbytek, resp. novou fakturou doúčtoval odpůrci zbylou část pohledávky navrhovatele z titulu poskytování služeb přenesení telefonního čísla v Předmětném období v situaci, kdy je zřejmé, že dohody o vzájemné symetrické jednotkové ceně 65,- Kč nebylo dosaženo, resp. že tím pozměňuje výši svých nákladů, správní orgán uvádí, že navrhovatel po celou dobu tvrdil, že konsenzu na ceně mezi účastníky nikdy nedošlo, neboť ten i v jiných správních řízeních požadoval cenu reciproční. Až po té, kdy bylo zřejmé, že takovéto dohody není možné dosáhnout, použil jinou svou metodiku pro výpočet nákladově orientované ceny za přenesení telefonního čísla a pokusil se takto vypočítat cenu sám. Byť tato cena byla určena nesprávně, jak výše správní orgán odůvodnil a také správně určil způsob výpočtu a výši kompenzace nákladů za přenesení telefonního čísla, pokusil se navrhovatel určit skutečnou nákladově orientovanou cenu a přepočítal ceny na základě relevantního právního důvodu. Navíc žádné ustanovení obchodního zákoníku nebrání účtovat nejdříve část svého nároku a později jeho zbylou část. V tomto se jednalo pouze o nedosažení dohody o účtování ceny na jeho domnělou zákonnou výši, jak je stanoví ustanovení § 55 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Správní orgán také řádně a v souladu s ustávanou rozhodovací praxí navrhovatelem nepřiměřeně vysokou a nedůvodně požadovanou cenu neakceptoval. Argument, že navrhovatel nspecifikoval přesně z čeho se jeho nákladově orientovaná cena skládá, není v tomto rozhodnutí relevantní, neboť ji správní orgán neakceptoval, a sám určil výši kompenzace nákladů za přenesení čísla v Předmětném období, přičemž vycházel z oběma

stranám známé jednotné metodiky uvedené v odůvodnění pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř.

K argumentu odpůrce, že již za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce řádně zaplatil, správní orgán uvádí, že odpůrcem zaplacená částka byla správním orgánem zohledněna výše v tomto rozhodnutí v rámci přiznaného nároku navrhovateli a dále uvádí, že v případě, kdy nebylo dosaženo vzájemné dohody o ceně, ani nebyla uzavřena žádná smlouva, jak správní orgán odůvodnil výše, a ani nebyla správně určena nákladově orientovaná cena, jednalo se o úhradu bez právního důvodu. Navíc odpůrce po dobu celého Předmětného období cenu za přenesení telefonních čísel navrhovateli nehradil, což samo o sobě zakládá důvodné pochybnosti o tom, že odpůrce s cenou souhlasil, neboť kdyby odpůrce neměl pochybnosti o správnosti výše požadované ceny ze strany navrhovatele, potom by řádně hradil navrhovatelem vystavené daňové doklady v průběhu celého Předmětného období. Odpůrce ovšem takto v průběhu Předmětného období nečinil a cenu požadovanou navrhovatelem uhradil jednorázově a účelově až po zahájení paralelně probíhajícího správního řízení čj. 92 152/2008-606, čímž se snažil prokázat nespornost ceny požadované navrhovatelem. Na základě uvedeného nelze v žádném případě akceptovat tvrzení odpůrce, že výše ceny požadované navrhovatelem v průběhu Předmětného období nikdy nebyla sporná. Nadto cena uhrazená odpůrcem nebyla v žádném případě nákladově orientovanou, jak stanoví ustanovení § 55 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, kdy podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle ustanovení § 34 téhož zákona, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány.

Navíc odpůrce v paralelně probíhajícím správním řízení čj. 92 152/2008-606 sám nárokoval v postavení navrhovatele cenu, o které tvrdil, že je nákladově orientovaná, a při tom požaduje, aby v tomto řízení, kde vystupuje jako odpůrce, bylo řízení zastaveno a navrhovatel získal cenu podnákladovou. Tím nabádá správní orgán k nerovnému přístupu k jednotlivým účastníkům, a dále tak sám podkopává svoji argumentaci ze správního řízení čj. 92 152/2008-606, ve které poukazuje na nezbytnost nákladově orientované ceny za službu přenesení telefonního čísla.

K požadavku navrhovatele na stanovení symetričnosti cen, je třeba uvést, že správní orgán rozhodoval o kompenzaci nákladů za skutečně přenesená telefonní čísla, a výše kompenzace nákladů byla odvozena z nákladově orientovaných cen dle pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř.

Účastníci v průběhu správního řízení mj. navrhli sloučení tohoto správního řízení 45 732/2009-606, s paralelně probíhajícím správním řízení čj. 92 152/2008-606. K tomuto správní orgán uvádí, že ustanovení § 140 odst. 1 správního řádu umožňuje správnímu orgánu na návrh účastníka nebo z moci úřední spojit různá řízení, k nimž je správní orgán příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, avšak v ustanovení tohoto zákona mu nikde neukládá povinnost takto učinit. V takovém případě se správní orgán při posuzování spojení správních řízení řídí obecnými zásadami, na kterých správní řízení stojí. Po uvážení posouzení této věci správní orgán dospěl k závěru, že tato řízení nespojí, neboť vzhledem ke komplikovanosti a složitosti obou řízení by nedošlo ke zkrácení procesu rozhodování ve věci a nadto by takovýto postup, vzhledem k této skutečnosti, nepodpořil zásadu hospodárnosti, což se od spojení řízení mj. předpokládá, ale naopak by se mohl doslat do přímého rozporu s touto zásadou. Tím, že se o obou věcech rozhodovalo samostatně, nedošlo a ani nemohlo dojít k tomu, že by kterýkoli účastník byl zkrácen na svých právech.

Na základě výše uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. příhrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu nebo v případě, kdy účastník disponuje zaručeným elektronickým podpisem, na adresu: podatelna@ctu.cz.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

"DS" 2x

VYPRAVENO DNE 03-03-2010